

Ewangelia z niedzieli: Zrozumieć Pisma

Ewangelia z niedzieli trzeciego tygodnia wielkanocnego wraz z komentarzem. „Musi się wypełnić wszystko, co napisane jest o Mnie”: wszystkie proroctwa zostały napisane ponieważ miały zostać wypełnione. Czytajmy i studiujmy z zapalem Pismo Święte, ponieważ oznacza to wzrastanie w miłości i poznaniu Jezusa Chrystusa.

Ewangelia (Łk 24, 35-48)

Uczniowie opowiadali, co ich spotkało w drodze i jak poznali Jezusa przy łamaniu chleba.

A gdy rozmawiali o tym, On sam stanął pośród nich i rzekł do nich: «Pokój wam!»

Zatrwożonym i wylęklým zdawało się, że widzą ducha. Lecz On rzekł do nich: «Czemu jesteście zmieszani i dlaczego wątpliwości budzą się w waszych sercach? Popatrzcie na moje ręce i nogi: to Ja jestem. Dotknijcie Mnie i przekonajcie się: duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam». Przy tych słowach pokazał im swoje ręce i nogi.

Lecz gdy oni z radości jeszcze nie wierzyli i pełni byli zdumienia, rzekł do nich: «Macie tu coś do jedzenia?» Oni podali Mu kawałek pieczonej ryby. Wziął i spożył przy nich.

Potem rzekł do nich: «To właśnie znaczyły słowa, które mówiłem do

was, gdy byłem jeszcze z wami: Musi się wypełnić wszystko, co napisane jest o Mnie w Prawie Mojżesza, u Proroków i w Psalmach». Wtedy oświecił ich umysły, aby rozumieli Pisma.

I rzekł do nich: «Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstanie; w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, poczynawszy od Jeruzalem. Wy jesteście świadkami tego».

Komentarz

Jest wieczór w dniu Zmartwychwstania. Uczniowie z Emaus mają rozpalone serca. Wiadomość o Zmartwychwstaniu jest tak niesamowita, że spieszą się, aby podzielić się nią z Jedenastoma apostołami. Ci z kolei uprzedzają ich

mówiąc, że Jezus już się ukazał
Szymonowi Piotrowi.

Podczas tej wymiany doświadczeń,
Pan Jezus pojawia się pośród nich.
Zaprasza ich do umocnienia swojej
wiary, ciągle jeszcze niepewnej.
Mówi im, aby popatrzyli na jego ręce
i nogi, aby Go dotknęli: To
rzeczywiście On! Byli radośni, ale
zaskoczeni; ciężko przychodziło im
uwierzyć, że Jezus rzeczywiście tam
się znajdował. Potrzeba wiary, aby
rozpoznać Go w jego chwalebnym
ciele. Tak więc Jezus je kawałek
pieczonej ryby wobec nich. Mówiąc
nam o tym, święty Łukasz podkreśla
rzeczywistość ukazania się Pana,
który ma ciało i kości (por. w. 39).

Pan Jezus pokazuje Jedenastu swoje
zranione ręce i nogi: rzeczywiście, to
On, Jezus Chrystus, „jeden i ten sam”,
jak powie Tradycja Kościoła, który
został ukrzyżowany, umarł, został
pochowany i który teraz jest tu,

przed nimi, żywy i zdrowy.
Naprawdę zmartwychwstał. Jego ciało, które pozostało złączone z boskością po zmartwychwstaniu, ale było umarłe, oddzielone od swojej ludzkiej duszy, to właśnie ciało zmartwychwstało. Ta wielka tajemnica jest podstawą naszej wiary.

Pan zaprasza wówczas swoich uczniów do wiary i tłumaczy im, że On jest tym o którym mówi Pismo. „Musi się wypełnić wszystko, co napisane jest o Mnie” (w. 44): wszystkie proroctwa zostały napisane ponieważ miały zostać wypełnione. Rozumiemy, że Prawo Mojżesza, Prorocy i Psalmy – część tzw. Pism Biblii hebrajskiej – stanowią przygotowanie do Ewangelii: dawały świadectwo o tajemnicy Chrystusa. Obyśmy mieli prawdziwy zapal zgłębiania Pisma Świętego, Starego i Nowego Testamentu, który jest zapalem w

odniesieniu do Jezusa Chrystusa!
Czytajmy i studiujemy z zapalem
Pismo Święte, ponieważ oznacza to
wzrastanie w miłości i poznaniu
wcielonego Słowa i w Nim, wejście w
trynitarny strumień Miłości.

Od tego momentu uczniowie staną
się świadkami Chrystusa, będą głosić
nawrócenie dla odpuszczenia
grzechów dla Żydów i dla wszystkich
narodów. Aby tak się stało Chrystus
obiecuje im towarzyszenie Ducha
Świętego (w. 49). Pierwsze czytanie
ukazuje Piotra wypełniającego
wobec Żydów misję otrzymaną od
Pana Jezusa (por. Dz 3, 13-19). W
drugim czytaniu święty Jan zaprasza
nas do zachowywania Słowa Bożego,
do zachowywania jego przykazać i
praktykowania w ten sposób miłości
Boga (1 J 2, 5): bez wątpienia widział
jak czyniła to Najświętsza Maryja
Panna.

Radość obecna tej nocy (w. 41)
towarzyszy całemu życiu
chrześcijanina, jako tajemnicza
obecność Ducha Świętego. To radość,
do której przekazywania jesteśmy
zaproszeni. Chrystus myśli tylko o
tym, aby uczynić z nas synów i córki
odwiecznego Ojca, ponieważ jest
pełen Ducha Świętego: „Ta radość, w
zapomnieniu o sobie, jest najlepszym
dowodem miłości”.

To o co prosimy Pana poprzez psalm
z liturgii słowa wypełnia się wraz ze
Zmartwychwstaniem: „Wznies
ponad nami światłość Twoją,
Panie” (Ps 4, 9).

Guillaume Derville // Zdjęcie:
Liliboas - Getty Images
Signature

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/gospel/niedziela-3wielkanocb/](https://opusdei.org/pl-pl/gospel/niedziela-3wielkanocb/)
(06-03-2026)